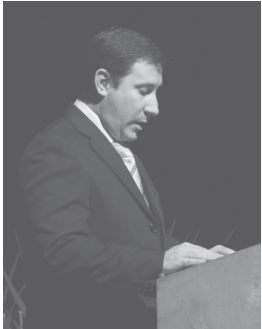


VZTRAJAJMO

DR. ŠTEFAN GODEC

(Govor na spominski proslavi 6. junija v Slovenski biši v Buenos Airesu)



Ponovno smo tukaj zbrani, da se tudi letos p o k l o n i m o žrtvam komunističnega nasilja, ki je pred več kot 60. leti razdvojil Slovenski narod, in katerega posledice so še danes opazne v rodni domovini

in med nami.

Čas teče, in neizprosno prodira v vrste njih, ki so neposredno zrl rdečemu viharju v oči, ali celo hrabro stopili korak naprej in se postavili v bran svetlih narodnih idealov. Nekoč čvrsti in pokončni narodnjaki, danes s pomočjo palice v roki stojijo pred nami in nam dajejo zgled neomajnega spomina in opomina; toda pripadniki že tukaj rojenih generacij trdno in zavestno zavzemamo njih mesta in sprejemamo podano baklo pričevanja. Zato, kot Slovenec, rojen pod Južnim križem, podajam nekaj misli o takratnih dogodkih s prizvokom, ki mi jo nudi posrednost in oddaljenost. Dovolim si nabirati podatke in pričevanja pri zgodovinskih virih, tako tukaj, kakor doma izdanih ali objavljenih, ker sam, jasno, nisem bil neposredna priča dogodkov.

Čas, verjetno najstrožji sodnik zgodovinskih dejstev, doprinaša vsem nove zorne kote in ravnovesja. Po prvih dvajsetih letih samostojnega obstoja Slovenije, je danes nemogoče zatajiti zgodovinsko dejstvo, da so se v štiridesetih letih preteklega stoletja dogajali zavestni in preiščeni zločini proti domačemu prebivalstvu, narodna izdajstva in genocid pod krinko in izgovorom narodnoosvobodilnega boja. Še pred nedavnim so se pripadniki partizansko komunističnega tabora sprenevedali o mučenju in množičnih umorih tako domobrancev kakor civilnega prebivalstva, vključno žena, deklet, mladoletnih, celo dojenčkov¹. Počasi se je njihovo stališče preusmerjevalo v zagovarjanje posameznih dejanj, češ, da so to množična grobišča tujcev, da se gre tukaj za skupne grobove v boju padlih, celo, kakor ob priliki na novo odkritega grobišča v bližini Maribora ob gradnji avtoceste, da so to zemeljski ostanke stari sto let, verjetno s časa prve svetovne vojne, ali še prej, in, da morajo to preučiti arheologi in zgodovinarji, logično pa iz javnih medijev takoj izbrisati vsako morebitno vez z dogodki s časa revolucije. Časovne prelomnice, kakor je odkritje Barbara rova preteklo leto, pa seveda ponovno postavijo zgodovinska dejstva v pravo luč. Pošten in dobronameren človek si ob takih dogodkih misli, da je končno napočil čas, ko se bomo le, pod težo neugovornih dokazov, vendar dokopali do resnice in priznanja, ko bomo končno na novo zapisali pravilno zgodovino v uradne zapiske, ko bodo številni rojaki dobili povrnjeno dobro ime, in bodo končno javno priznana herojska dejanja velikih narod-

njakov in domoljubov, kakor škof dr. Gregorij Rožman, dr. Janko Kralj in toliko drugih. Kdo si upa ugovarjati, celo zrelativizirati dogodke pod težo dejstev? Vodja sektorja za vojna grobišča, Marko Štrovs², se je nedavno javno izrazil, z ozirom na zastanek preiskav v Hudi Jami, da se bodo spori „enih in drugih“ na dolgi rok verjetno razrešili. Neodpustljiva napaka, če že ne gladki napad javnega funkcionarja na žrtve in njih potomce! Nobenemu, pa bodisi pravnik ali ne, še na misel ne pride, da bi govoril o morilcih in njihovih žrtvah kakor „enih in drugih“. Pravno enačenje zločinca in njegove žrtve, oziroma njegovih dedičev in potomcev, s strani vodje tako važnega vladnega sektorja, ki preiskuje najbolj pereča vprašanja naše še ne razrešene polpretekle zgodovine zahteva takojšno javno opravičilo! Vse tako kaže, da je pritisk še vedno isti, in v isti smeri, le, da je verjetno malo bolj prefinjen z ozirom na javno senzibilnost. Dosegli so dejansko zamrzitev vseh del, zahtevali posebno tehnična dovoljenja in preučevanja, kakor če bi tukaj šlo zgolj le za rudarjenje in, ponovno, izbrisali vsako sled iz javnih medijev.

Vsesplošno obrekovanje z belčki, narodni izdajalci, kolaboracionisti in podobnim je na dnevnem redu, ko človek prebira odzive v slovenskih medijih ob vsakem novem odkritju. Čez štiristo do danes odkritih in evidentiranih množičnih grobišč, nešteto pričevanj, tako s strani domobrancev, med civilnim prebivalstvom in celo med samimi partizani in partijci za povprečno in vsesplošno slovensko prebivalstvo ne pomeni kaj prida. Na površini plava neka splošna apatija, težnja k pozabi in prikritju dejanj, češ, da je nepomembno in nesmiselno brskati po starih rečeh, ki tako in tako sedanjosti ne doprinesejo nič prida. Resnici na ljubo, se verjetno tudi med nami počasi rojevajo podobna mnenja. Na splošno se mladi radi učijo v slovenskih šolah zgodovino, in ni čutiti odpora do tega, toda potrebno je dosledno poglobljanje v zgodovinske vire za trdno, solidno politično stališče. Zgodovina se pa v ciklusih ponavlja vedno, ko človek pozabi, kaj in zakaj se je kje kaj dogajalo.

Iz zgoraj navedenega mi torej dovolite, da se ustavim pri kratki analizi obtožnic proti slovenskemu domobranstvu. Rečeno je, da so bili slovenski domobraneci, njih predhodne vaške straže in četniki, narodni izdajalci in kolaboracionisti.

Na k temu na prvem mestu navedem zgodovinska dejstva³ o prvih dejavnostih v odporu proti okupatorju, kakor jih je v svojem opusu zgostil Aleš Nose:

-10. maja 1941 je polkovnik Draža Mihajlovič v zahodni Srbiji zbral svoje vojake in se uprl nemškimi in bolgarskim okupatorjem;

-po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo v operaciji Barbarossa, je 4. julija 1941 generalni sekretar Centralnega Komiteja Komunistične Partije Jugoslavije, Josip Broz - Tito pozval vse Jugoslovanske narode k uporabi zoper „napadalce in njih plačance“.

(nad. na 2. strani)

REFERENDUM

Sporazum potrjen - za las

Preteklo nedeljo je v Sloveniji, in tudi po konzularnih predstavništvi, potekal referendum o Arbitražnem sporazumu s Hrvaško glede meje na morju. Volitev je potekala v redu in rezultat je bil pozitiven za stališče vlade. V ponedeljek ob prvi uri je Volilna komisija (DVK) objavila delni uradni izid glasovanja,

Sedaj so tako preštetim glasovom z volišč z nedeljskega glasovanja prišli glasove volivcev, ki so glasovali po pošti iz Slovenije, ter dodali še podatke z dveh volišč, ki v nedeljo še niso bili znani.

Najnovejši podatki kažejo, da se je referenduma udeležilo 722.600 volivk in volivcev oziroma 42,36 odstotka volilnih upravičencev. Za uveljavitev arbitražnega sporazuma jih je glasovalo 369.187 oziroma 51,49 odstotka, proti pa 347.790 oziroma 48,51 odstotka. Neveljavnih je bilo 5518 glasovnic oziroma 0,76 odstotka.

Med osmimi volilnimi enotami so arbitražni sporazum podprli volivci v petih, nasprotovali pa v treh volilnih enotah. Največjo podporo sporazumu so namenili volivci v volilni enoti Postojna (za 56,51 odstotka, proti 43,49 odstotka), „za“ pa so se izrekli tudi volivci v volilnih enotah Ljubljana - Center (za 56,25 odstotka, proti 43,75 odstotka), Ljubljana - Bežigrad (za 53,71, proti 46,29 odstotka), Maribor (za 52,04 odstotka, proti 47,96) in Novo mesto (za 50,28 odstotka, proti 49,72 odstotka).

Proti arbitražnemu sporazumu pa so se večinsko izrekli volivci v volilni enoti Kranj (za 46,22 odstotka, proti 53,78 odstotka), Ptuj (za 47,08 odstotka, proti 52,92 odstotka) in Celje (za 48,41 odstotka, proti 51,59 odstotka).

Največja volilna udeležba je bila v volilni enoti Ljubljana - Center (47,9-odstotna), najmanjša pa v volilni enoti Ptuj (37,54-odstotna). V Kranju je bila udeležba 44-odstotna, v Postojni 42,72-odstotna, v volilni enoti Ljubljana - Bežigrad 45,08-odstotna, v Celju 40,71-odstotna, v Novem mestu 40,28-odstotna in v Mariboru 39,91-odstotna.

Omenjeni izidi glasovanja sicer še vedno niso končni. Na končni izid pa bo treba počakati do 14. junija, ko bodo prešteli še glasovnice, ki bodo prispale po pošti iz tujine - takšno glasovanje je zahtevalo 3257 volivcev -, ter glasovnice z diplomatsko-konzularnih predstavništev. Glede na številke pa je jasno, da lahko številke delno spremeni, ne more pa spremeniti volilnega rezultata.

Seveda je bila reakcija na izid različna na eni in drugi strani. Zunanje ministrstvo je pozdravilo rezultate nedeljskega referenduma, na katerem so volivci potrdili uveljavitev zako-

na o ratifikaciji arbitražnega sporazuma o meji s Hrvaško. Kot je dodalo, sta Slovenija in Hrvaška s tem prišli najbližje rešitvi vprašanja meje, ki je njune odnose obremenjevalo od osamosvojitve leta 1991. Slovenijo in Hrvaško povezujejo razvejani odnosi na vseh področjih, od kulture do gospodarstva. S potrditvijo arbitražnega sporazuma pa se odpira pot k reševanju preostalih odprtih vprašanj in oblikovanju pogojev za vzpostavitev še tesnejših in tvornejših dobrososedskih odnosov, so zapisali na spletni strani MZZ.

Predsednik SDS Janša je na spletni strani svoje stranke objavil zahvalo vsem, ki so v nedeljo glasovali proti uveljavitvi arbitražnega sporazuma oziroma ki so „podprli Slovenijo“. Za izid pa niso krivi volivci, ki so glasovali drugače od njih ali ki so ostali doma, ampak vladajoča koalicija, „ki nas je vse skupaj potisnila v slepo ulico“. „Storili smo vse, kar je bilo v naših močeh, da preprečimo uveljavitev škodljivega sporazuma,“ storili pa bomo tudi vse, kar moremo, da bi bil račun, ki bo prišel, čim manjši, je zapisal Janša.

Ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres pričakuje, da bo vlada „upravičila zaupanje, ki ga je terjala in tudi dobila od državljanov, Sloveniji pravično mejo in zavarovala njene vitalne interese“.

Nadškof sicer ni neposredno komentiral nedeljskega referenduma, menil je le, da bi bila volilna udeležba

lahko višja. Sicer je bila višja kot običajno na referendumih, „a vendar glede na občutljivost samega vprašanja bi pričakovali še višjo udeležbo“, je dejal.

Istovrstno pa se je že začelo govoriti o članih arbitražnega sodišča. Menda je najbližji vlogi slovenskega arbitra profesor mednarodnega prava Ernest Petrič, na hrvaški strani pa je najresnejši kandidat za to vlogo profesor mednarodnega prava Budislav Vukas.

Blejski otok

Mediacija, h kateri sta se zatekli država in Cerkev, da bi rešili lastništvo treh objektov na Blejskem otoku, ni bila uspešna. Na Nadškofiji Ljubljana so v izjavi za javnost zapisali, da obžalujejo, da se postopek ni končal z uspešno medsebojno poravnavo in da bo moralo o zadevi odločati sodišče.

Mediatorica Mirjana Kranjčević je obvestila pravne zastopnike župnije Bled v zadevi Sporazum o zaključku postopka pred Evropskim sodiščem za varstvo človekovih pravic in s tem o končanju odprtih vprašanj denacionalizacijskega postopka vračanja nepremičnin Blejskega otoka in gospodarjenja, da je poskus mediacije med župnijo in ministrstvom za kulturo zaključen.

Kako smo volili v Argentini?

Kot vedno ob priložnostih splošnih volitev in referendumov, smo tudi to pot volili slovenski državljani v Argentini.

Na veleposlaništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu je prispelo do odprtja volišča 57 glasov po pošti. Volišče v prostorih Veleposlaništva se je odprlo v nedeljo, 6. junija ob 9. uri. Predsednik volilnega odbora je bil Jože Dobovšek, člani pa še Andrej Troha, Gregor Verbič, Roberto Mislej, Damian Ahlin in Marija Planinšek Keržič.

Na volišču je glasovalo 610 slovenskih državljanov. Torej je bilo skupaj oddanih 667 glasov. Po zaprtju volišča je volilni odbor preštel glasovnice. Izid glasovanja je za referendumsko vprašanje z besedo „za“ 34 volivcev (5,15%), z besedo „proti“ pa 620 (94,85%). Neveljavnih glasovnic je bilo 13.

Kar se tiče glasovanja po pošti, je kar nekaj rojakov zahtevalo volilno gradivo, ki pa ni bilo dostavljeno v redu oziroma pravočasno. Marsikateri ga sploh ni prejel in bil tako prikrajšan za možnost, da odda svoj glas.



Volišče na veleposlaništvu RS v Buenos Airesu

VZTRAJAJMO

(nad. s 1. strani)

-19. septembra 1941 sta se v vasi Struganik srečala polkovnik Draža Mihajlovič in partizanski poveljnik Josip Broz - Tito in se odločila za politično in vojaško sodelovanje v boju proti nemškemu okupatorju.

-Ko se je razvedelo, da v Srbiji nacionalne sile sodelujejo v skupnem odporu proti okupatorju s partizanskimi enotami, se je ta tendenca skupnega odpora pojavila tudi v Sloveniji.

-Tendenca skupnega boja proti nemškemu okupatorju se je končala, ker je Tito izdal skupno sodelovanje s tem, da je umaknil svoje enote pri skupnem obleganju Kraljeva, Valjeva in Novega Pazarja, napadel četniške postojanke okoli Užic, Bioske, Kremne ter Ivanjice in razorožil, brez kakršnegakoli povoda, sedem četniških odredov.

-Dne 16. novembra 1941 je kralj Peter II. imenoval generala Mihajloviča za poveljnika vseh uporniških obo-roženih gibanj v okupirani Jugoslaviji. Zato je Mihajlovič zahteval tudi od partizanov, da se mu podredijo, prenehajo z napadi na okupatorja in s tem prihranijo civilnemu prebivalstvu žrtve nemških represalij. Ker komunisti njegovim zahtevam niso ugodili, jih je ta razglasil za izdajalce, KPJ pa je razglasila za izdajalca generala Mihajloviča.

Iz zgoraj navedenih zgodovinskih dogodkov, in prav posebno upoštevajoč dejstvo, da sta se Kidrič in Kocbek v pogovoru prav leta 1941 soglašala, da je pri organizaciji odpora glavno, „da onemogočijo osvobodilno diferenciacijo in snovanje kakršne koli druge organizacije na desnici in v sredini“, je jasno razvidno, da so bili, daleč pred vaškimi stražami in domobranci, partizani in njihova krinka osvobodilnega boja prvi, načrtni narodni izdajalci. Imejmo pri tem pred očmi dejstvo, da je takrat še obstajala Kraljevina Jugoslavija in je partizansko, oz. partijsko početje bilo uporniško in izdajalsko do njene vlade, se pravi, kralja Petra II.

Nadalje, naj se za kratek trenutek ustavim pri znanem dejstvu, da so se pri obleganju in padcu Turjaškega gradu, partizani poslužili ne le samo težjega italijanskega orožja, kot n. pr. tankov in topov, temveč so za to pri Italijanih izbarantali pomoč njihovih topničarjev in dela njihove vojske. To tesno sodelovanje je bilo opazno že prej, pri bitki v Grčaricah, ko so partizani začeli obstreljevati postojanko z italijanskimi protitankovskimi topovi, pri čemer so jim pomagali Italijani, tako pri obleganju, kakor tudi potem, ob predaji, ko so vezali in odpeljali ujetnike, najprej v Dolenjo vas, nato dalje v Kočevje.⁴ Ista Italijanska kraljevska vojska, ki je imela na svoji vesti neštete požige, umore in preganjanja naših skozi dve leti okupacije. Po padcu Turjaka, je poveljnik četnikov, major Novak, v odstopnem pismu Slovenski zavezni zapisal, da je treba za večne čase „ožigosati partizansko vodstvo, ki se ni sramovalo uporabljati del italijanske vojske za borbo proti Slovincem“.⁵

Z ozirom na obtoževanje kolaboracionizma domobrancev, pa ni, v kolikor mi je znano, razen domobranske prispege nemškemu okupatorju, s partizanske strani navedene nobene druge vojaške akcije, oziroma konkretnega sodelovanja z Nemci v prid njihovem bojnemu načrtu in v posredno ali neposredno škodo domovini. Seveda iz jasnih razlogov ne štejem k temu prisilno mobilizirane Slovence v Nemško vojsko. Naj se torej ustavim pri omenjeni prispegi.

Dne 20. aprila 1944 je Slovensko domobranstvo položilo prispego nemškemu okupatorju, ki je dopustil njihovo ustanovitev z osnovnim namenom boja proti komunizmu. Celotno besedilo prispege se glasi:

„Prisegam pri Vsemogočnem Bogu, da bom zvest, hraber in svojim nadrejenim pokoren, da bom v skupnem boju z nemško oboroženo silo, stoječo pod poveljstvom vodje velike Nemčije, SS četami in policijo proti banditom in komunizmu, kakor tudi njegovim zaveznikom svoje dolžnosti vestno izpolnjeval za svojo slovensko domovino, kot del Svobodne Evrope. Za ta boj sem pripravljen žrtvovati tudi svoje življenje. Tako mi Bog pomagaj!“

Iz besedila je razvidno:

-da je prispega pokorščine svojim nadrejenim, ne direktno nemški vojski in ne Fihrerju. Tosmerno ugotavljajo tudi dr. Tamara Griesser-Pečar, in pa zgodovinarja Peršič, že leta 1973 in Mlakar, leta 1994, vsi trije v citatu Jožeta Ranta, ko pravi, izrecno za Pečarjevo, da bi bilo v besedilu prispege „komajda lahko videti prispego Hitlerju“.⁶ Prispega pa pri Bogu, kar je za Hitlerjeve pripadnike kaj malo dopustno.

-da je boj naperjen proti banditom, komunizmu in njegovim zaveznikom. Navedenega ni, per se, nobenega sovražnika tretjega Rajha. Ni v besedilu nobene obveze o boju za okupatorja, še manj pa pod njegovim vodstvom na tujih frontah.

-da se domobranec izrecno zavezuje vestnega izpolnjevanja svoje dolžnosti za „svojo slovensko domovino, kot del Svobodne Evrope“, torej, contrario sensu, izrecno izpade iz smisla prispege katerokoli opravičilo okupiranih ozemlj, oziroma tosmernih vojaških strategij in taktik.

Potrebno je tudi upoštevanje dejstva, da je nemški general Ervin Rösener grozil, da bo razpusil domobranske

enote, če ne bodo prisegli, saj se je dobro zavedal dejstva, da Slovenci nasploh ne gojijo do nemškega okupatorja nobene simpatije. Vedel je seveda tudi za ilegalno delovanje več slovenskih častnikov in politikov. Prispega je bila torej od Slovenskih domobrancev izsiljena, saj so morali domobranci izbirati med njo, torej dovoljenjem vojaških manevrov od okupatorja in partijskim nasiljem, oziroma podlego komunistični revoluciji.

Dodam naj še, kot oris domobranske zavesti narodnih idealov, da je iz dokumenta Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva z dne 16. aprila 1947 razviden celoten potek prispege. Pod 4. točko dokumenta so navodila, med drugim, za prihod in pozdrav nemškega generala Rösenerja. Citiram: „Temu sledi govor generala Rösenerja in na njegov pozdrav „Heil“ bodo odgovorili domobranci z „Zdravo“. Vprašanje: če bi bili res domobranci kolaboracionisti in z izvršitvijo prispege dokončno zapečatili narodno izdajstvo, zakaj odzdravljati po slovensko, in ne zgolj „Heil Hitler“, kakor je to bilo za Nemca in njihove pripadnike pristojno in edino sprejemljivo? Odgovor, mislim, je v vsej svoji celoti razviden iz prvega nagovora generala Rupnika kot vrhovnega poveljnika Slovenskega domobranstva:

„Slovinci!

V teh za naš narod tako usode polnih dneh sem prevzel v svoje roke vrhovno poveljstvo vseh slovenskih domobranskih edinic. S tem je tudi s formalne strani izrečeno Slovenskemu domobranstvu vse zaupanje in priznanje za njegov herojski napor v teku preteklega poldruega leta.

Postali smo zaključena slovenska vojaška enota s svojim lastim poveljstvom.

Slovenski oficirji, podoficirji, vojaki!

Vam gre v prvi vrsti zahvala za dosego tega odlikovanja. Vam, vaši krvi, znoju in vašim žrtvam!

Zahvaljujem se vam za vaše dosedanje hrabro zdržanje, ki je obvarovalo slovenski narod rdeče smrti.

Pozivam vas, da sedaj, ko nastopajo najkritičnejši trenutki naše borbe, napnete vse svoje sile in vzdržite ta poslednji naval titovščine. Ni treba za dolgo. Izza temnih oblakov že prodira žarno sonce naše svobode.

Danes, ko stopam na čelo slovenske vojske kot njen poveljnik, vam zagotavljam, da je ni sile, ki bi me mogla odvojiti od vas, moji vojaki. Z ramo ob rami bomo skupno premagali sovraga in osvobodili našo celotno lepo Slovenijo.

Pri tem nam Bog pomagaj!“

Mislim, da je ta Rupnikov predgovor najboljši skupek domobranskega gesla „Bog, Narod, Domovina!“ Ni v njem zaslediti nič drugega, kakor zgolj čisto narodnjaštvo. Ni trhice izdajalstva, sodelovanja z okupatorjem, kaj šele poziva k uničevanju Slovenskega naroda v prid nemških interesov!

Ponovno, in vedno znova potrjujem domobransko dobronamernost, jasen odpor rdečemu nasilju, ki je izrabil priložnost težke ure narodne okupacije, da izvede državljansko vojno, in prek nasilja in zvijače izigra slovensko usodo namenom Komunistične Partije, Kominterni in takratnim Sovjetskim interesom.

Dragi sonarodnjaki! Vztrajajmo v jasnem pričevanju dogodkov, da bo nekoč Slovenska polpretekla zgodovina končno zasijala v luči resnice!

Dovolite mi, da zaključim z besedami pesnika Toneta Kuntnerja:

*Zdaj znam zmeriti
neizmerljivo.*

*Po vas
si jemljem mero za ljubezen,
za zvestobo, srčnost in pogum;*

*po vas
presojam svoja brepenjenja
in preverjam njihovo veljavo;*

*po vas
postavljam cenno
za poštenje in iskrenost;*

*po vas
daljave merim in bližini
med ljudmi;*

*po vas
tehtam prijateljstvo
in bratstvo,*

*po vas,
po vas, ki ste prelili kri
za domovino.*

*Zabvaljeni za ta merila,
bratje!*

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Zima pritiska, plina primanjkuje, a na političnem odru je precej vroče. Premike opazamo predvsem v opoziciji, ki se pripravlja, da bi čim bolj uspešno nastopila prihodnje leto.

„Naprej, radikali“.

Tako poje himna te več kot stoletne stranke, ki je globoko zaznamovala argentinsko življenje. Dolgo časa je po letu 1945 obstojal neke vrste bipartidizem, kjer so peronisti vedno obvladovali položaj, radikali pa se od časa do časa pojavili na površini, a vedno s težavami in neuspehi. Po zadnji vladi koaliciji radikalov in levice (Alianza) je stranka komaj preživela, a se zaradi moči v notranjosti države obdržala kot druga politična sila. Zadnje čase, zlasti po smrti bivšega predsednika Alfonsina, se vrača v ospredje in pogojuje vse napore opozicije, da bi ustavila vladno ofenzivo. Ob začetku dobe sedanje predsednice je kar nekaj radikalnih veljakov prestopilo v vladne vrste, a se počasi vračajo, predvsem po spopadu med vlado in kmeti. Med temi je najbolj viden primer podpredsednika Cobosa, ki je s svojim „nepozitivnim“ glasom zaoral globoko brazdo v argentinski politiki. A ne gledajo vsi enako na njegov povratek v radikalne vrste. Te dni so radikali v provinci Buenos Aires volili delegate v provincijsko in narodno vodstvo. Strankarska struktura je v rokah dveh veljakov (Moreau in Storani) a njima nasproti je nastopil sin bivšega predsednika, Ricardo Alfonsín. Cobos se direktno ni vtikal, a se je postavil nasproti Alfonsinu, ker ga vidi kot tekmeča za predsedniško kandidaturu. Napaka; to pot je bila poražena struktura in „Ricardito“ slavi zmago in se uvršča med predsedniške kandidata. Še en zaplet več za opozicijo, ki ima preveč kandidatov.

„Vsi združeni bomo zmagali“. Tako poje peronistična himna. A tudi peronisti so danes bistveno razklani. Kot smo na teh straneh že večkrat omenili, je težko označiti, kaj je bistvo peronizma, saj v njem sobivajo tako nasprotni kriteriji, kot je Menemov ali pa Kirchnerjev. Danes lahko potegnemo črto med vladno skupino, ki tesno stoji za zakoncema Kirchner, in pa tako imenovanim „Federalnim peronizmom“, ki neorgansko vključuje vse, kar diši po peronizmu in stoji nasproti vladi. Značilno je, da vsaka od teh skupin odgovarja svojemu vodji, ki zavzema položaj tipičnega argentinskega opozarjajo: kaudijo. Vsak od teh sebe smatra tudi za najbolj vrednega predsedniškega kandidata: Duhalde, De Nevares, Sola, Das Neves ... Pa še Reutemann, ki sicer na vse vetro-

ve trobi, da ne bo predsedniški kandidat, pa mu sami peronisti ne verjamejo. V nečem pa soglašajo vsi ti junaki: da ji bo Kirchner pozobal, če se ne bodo združili. Zato bo ta teden prvi sestanek predstavnikov teh skupin, za prihodnje, morda že naslednji teden, pa se bodo sestali tudi vodje, da pokažejo voljo enotnosti in se skupaj fotografirajo. To je seveda tudi pritisk na Kirchnerja, ki se zaveda, da mu danes številke niso naklonjene. Od njega bodo zahtevali, naj postavi jasna pravila za notranje (primarne) volitve. A ta „Federalni peronizem“ bo moral rešiti še vrsto važnih vprašanj, med katerimi je bistveno, ali se bodo predstavili v sklopu peronistične stranke, ali kot samostojna politična formacija.

„Kje so tiste stezice“.

Tako poje slovenska narodna. Morda bi jo lahko pel tudi bivši predsednik Kirchner, ki je nekoč hodil po mehki travici, danes pa stopa po precej trnjevi poti proti cilju novega predsedniškega obdobja. Vladni strategji so že začrtali, kako naj do zmage pride. Vemo, da je argentinski sistem drugega volilnega kroga (ballotage) precej svojevrstven. Zmaga že kandidat, ki preseže 45% glasov. Če pa preseže 40% in noben njegovih tekmecev ne preseže 30%, tudi avtomatično postane predsednik. In ta je cilj kirchnerjevih namenov. Prepričan je, da nobeden izmed kandidatov tako razbite opozicije ne bo dosegel 30%. Njemu torej zadostuje, da jih beleži 40, in se mu odprejo vrata novega predsedništva. A to ni tako lahko, dandanes, pa naj naperjajo vse moči, komaj doseže 25%. Kam je šel ostali politični kapital? Izgubil ga je v spopadu s kmeti in spriči vsakdanjih težav, s katerimi se srečuje prebivalec te uboge dežele. Majski prazniki dvestoletnice so komaj prislonili nekaj procentov. Koliko jih bo udeležba na svetovnem nogometnem prvenstvu? Odvisno od uspeha domače ekipe. Zaenkrat mu vsa afera okoli huliganov, ki jih tudi financira vlada, ne koristi preveč. V ostalem pa se mešajo temne in svetle strani. Gospodarstvo se pridno razvija kljub svetovni krizi. A inflacija požira razne pozitivne sadove makroekonomije. Vlada se na to ne ozira. Guillermo Moreno je angel varuh uradnih statistik in zanika eksplozijo cen, vlada pa zaradi istih cen pobira večje davčne prispevke. Resni ekonomisti medtem opozarjajo, da ta umetna valutna stabilnost ob visoki inflaciji in povišicah plač grozi kompetitivnosti domače proizvodnje. Neke vrste novo sorazmerje 1=1 izpred deset let?

¹ Črne Bukve, str. 75

² Svobodna Slovenija, 11. marca 2010, 1. str.

³ Alež Nose: Domobranci zdravo, Bog daj!, str. 12

⁴ Črne Bukve, str. 96-120

⁵ Jože Rant, Slovenski Eksodus leta 1945, str. 106-108

⁶ Jože Rant, Slovenski Eksodus leta 1945, str. 137

⁷ Alež Nose, Domobranci zdravo - Bog daj, str. 116

SLOVENCİ V ARGENTINI

Škofovsko posvečenje
msgr. Vinka Bokaliča

Velik praznik pa je bil v soboto, 29. maja, ko je v Argentini rojen slovenski rojak, duhovnik in lazarist Vinko Bokalič.



lič prejel škofovsko posvečenje. To je že tretji pastir slovenskega rodu, ki doseže škofovsko čast v Argentini. Pred njim sta bila že Andrej Stanovnik, sedaj nadškof v Corrientesu in Lojze Urbanč, ki vodi škofijo Catamarca. V začetku marca pa je papež Benedikt XVI imenoval msgr. Bokaliča za pomožnega škofa buenosaireske nadškofije.



Novi škof je bil rojen 11. junija 1952 v Buenos Airesu slovenskim staršem-be-guncem, ki so prišli v Argentino leta 1945. Preživel je svoje otroštvo v Slovenski vasi v Lanusu. Po

dokončani osnovni šoli v fari sv. Jožefa Pompeo, kjer je župnikoval Mons. Janez Hladnik, se je zgodaj pridružil redu očetov lazaristov. Leta 1970 je vstopil v njihovo semenišče, ter študiral filozofijo v jezuitskem kolegiju Máximo v San Miguelu in teologijo na katoliški univerzi v Buenos Airesu.

5. junija 1976 je položil svečane obljube v redu sv. Vincencija in bil posvečen v duhovnika 1. aprila 1978. Služboval je na različnih krajih in farah v Buenos Airesu, ki jih upravlja red. Deloval je tudi v notranjosti dežele, v Deán Funes (Córdoba) in Goya (Corrientes). Posvečal se je mladinski pastoralni in bil tudi vodja semenišča lazaristov v San Miguelu. Večkrat je bil župnik v svetišču Čudežne svetinje v Buenos Airesu. Pred leti je bil tudi vodja narodnega svetišča v Lujanu. 19. decembra leta 2003 je bil izvoljen za predstojnika argentinske province reda lazaristov, odgovornost, ki jo je izvajal do 1. decembra 2009.



Obred posvečenja je potekal prav v lepi cerkvi Marije Čudodelne svetinje. Posvetitelj je bil buenosaireski nadškof, kardinal Bergoglio, z njim pa sta bila posvetitelja še nadškof Andrej Stanov-

nik iz Corrientesa in škof Mario Aurelio Poli iz Santa Rosa de La Pampa.

Dan je bil deževen, a to ni motilo navdušenja številne množice vernikov, med katerimi je bilo mnogo slovenskih rojakov. Ob altarju se je razvrstilo še 25 škofov in v prvih vrstah nad 100 duhovnikov. Prisoten je bil tudi nuncij Adriano Bernardini. Na slovesnost so prihiteli tudi škofovi sorodniki iz Slovenije, vizitator slovenskih lazaristov Pavle Novak CM, prisoten pa je bil tudi veleposlanik RS v Argentini, prof. Avguštin Vivod.

Obred je bil ganljiv in imel tudi močan slovenski prizvok. Ob prinašanju darov, sta bila tudi fant in dekle v slovenski narodni noši, ki sta na oltar prinesla slovenski šopek. Svečo, simbol družinskega izvora, ki je novemu škofu že od zibelke globoko vtisnil dar svete vere, pa je prinesel škofov brat.

Msgr. Bokaliča je nagovoril kardinal Bergoglio. Opisal je njegove vrline in ga vzpodbujal, naj škofovstvo ne vzame kot čast temveč kot službo, naj razširja evangelij in skrbi predvsem za najbolj potrebne.

Po obredu posvečenja ob koncu maše so pevci ramaškega zbora, ga je vodila Marta Selan Brula, pri orglah spremljala Andrejka Selan Vombergar, zapeli tri slovenske pesmi, in sicer: *Povsod Boga, Marija skoz' življenje in Marija, pomagaj nam sleherni čas*. Res ganljivo je bilo in nas pretreslo v dno srca. Medtem je novi škof obhodil vso cerkev, blagoslavljal vernike in se z mnogimi rokoval ali spel v topl objem.

Msgr. Bokalič se je nato v nagovoru



pristrčno zahvalil vsem, ki so ga usmerjali in spremljali na duhovniški poti. Spomnil se je svojih pokojnih staršev, prvih korakov v Slovenski vasi, vstop v red svetega Vincencija, tovarišev in profesorjev. Opisal je svojo duhovniško pot, ki ima globok misijonski prizvok. „Počutim se majhnega spričo tolike milosti“, je izrazil, in še povzel besede svetega Avguština: „Z vami sem kristjan, za vas sem škof“. Ob koncu je spregovoril tudi po slovensko, z novimi besedami zahvale Bogu, sorodnikom in prijateljem.

Po vsej slovesnosti so se v prostorih župnišča zbrali še sopastirji, duhovniki, prijatelji, sorodniki in rojaki, ter bili deležni posebnega srečanja. Na zaslonu so predvajali dogodke iz življenja novega škofa, ki je ponovno prisotne blagoslavljal in jih vzpodbujal, naj bodo vedno pripravljeno „odpreti svoja srca predvsem za tiste, ki so najbolj potrebni“.

Novemu škofu Mons. Vinku Bokaliču obljublamo, da ga bomo spremljali z molitvijo na njegovi tako visoki in odgovorni duhovniški službi.

-e.- f.

Žegnanje pri Mariji Pomagaj

V nedeljo, 30. maja smo se zbrali ob novem prazniku naše Matere. Saj nas Marija Pomagaj po svoji čudežni podobi z Brezij, vedno spremlja v slovenski cerkvi v okviru Slovenske hiše v Buenos Airesu. Slavlje se je začelo v poznih dopoldanskih urah. Postopoma so rojaki napolnili cerkev in se tako pridružili žegnanju.

Slavlje smo začeli s sveto mašo za vse žive in pokojne dobrotnike cerkve in Slovenske hiše. Daroval jo je delegat dr. Jure Rode ob somaševanju patra Alojzija Kukavice in župnika Janeza Cukjatija. Mašo je vodila Dragica Kovač, berila sta brala Cilka Vombergar Lipar in Janez Jelenc; darove pa so prinesli Marjana Pirc Ahlin, Damijan Ahlin in Jože Lenarčič. Med mašno daritvijo je prepeval pevski zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic.

Med pridigo se je dr. Rode ustavil ob praznovanju Svete Trojice, ki je temeljna resnica naše vere. Skrivnost Troedinega Boga lahko lažje razumemo, če opišemo Očeta kot Stvarnika, Sina kot našega Odrešenika in Svetega duha, kot Tretjo Osebo, ki krepi dušo in podpira naše dobre namene. Pot bo lažja, če sprejmemo in verujemo, da so pri Bogu tri



Osebe, a je en sam Bog.

Nekaj besed je tudi namenil prazniku 24. maja in nam podal podatke o romanjih podobe Marije Pomagaj z Brezij. Naši predniki so pretpeli veliko stisk, zato so potrebovali upanje, da bo nekoč boljše. Z velikim zaupanjem so se zatekali k Mariji in v tem upanju za boljše prihodnost so izdajali časopise, skupno delali in pomagali drugim. Ohranimo tisto zaupanje, ljubezen, spoštovanje, molitve in pesmi do naše božje matere Marije. Tudi je omenil, da včasih zgleda, da je delovanje v organizacijah naravno. Pa ni tako. Prosimo Boga za podporo in večjo sodelovanje.

Po končani mašni daritvi smo se pomaknili v dvorano, kjer so že bile pogrnjene mize. Veličastna podoba naše zavetnice Marije Pomagaj, pred njo pa rdeče in bele rože, so krasile prostor. Preden bi se lotili kosila nam je v dvorani, posvečeni škofu Gregoriju Rožmanu,

Jože Novak, v imenu odbora Slovenske hiše, izrekel toplo dobrodošlico. Navzoče je povabil naj začnemo kar s pesmijo. Tako nam je



sanmartinski zbor zapel štiri pesmi: *Pa se sliš', Stoji vrtec zagrajen, Pesem o rojstvu in Planinsko*. Glasovi so se lepo pretakali pod taktirko prof. Lučke Marinček Kastelic in pevci so bili deležni aplavza, ki se je večal ob zaključku vsake skladbe.

Nato je prevzel besedo delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini, dr. Jure Rode. Posebno je pozdravil veleposlanika Avguština Vivoda in gospo, ki se poslavljata po štiriletnem mandatu; ter predsednico Zedinjene Slovenije, Alenko Godec.

Glavni namen besed je bila zahvala vsem dobrotnikom in oskrbnikom Slovenske hiše in cerkve Marije Pomagaj. Hvala bivšemu in sedanjemu odboru in vsem tistim, ki stalno ali občasno pomagajo. Spomnil se je pok. Mici Pavli in pok. Micke Ciperle, ki sta bili veliki dobrotnici Slovenske hiše in naših duhovnikov. Zahvala je bila tudi Zvezi slovenskih mater in žena, za pripravo kosila (pod vodstvom Marjanke Lenarčič Dobovšek in Anice Erjavac Klarreich) in vsem tistim, ki so pomagali pri pripravi, pekačem, strežnicam, gospem, ki so darovale pecivo in tistim, ki bodo pomagali tudi pri pospravi.

Opomnil je, naj v tem letu duhovništva premišljujemo, koliko duhovnikov je bilo in kako se je to število v današnjih časih krepko zmanjšalo. Molimo za nove duhovniške poklice.

Po skupni molitvi in blagoslovu so dobrote prihajale na mizo. Zapeli smo gdč. Angelci Klanšek, ki je prav na ta dan praznovala rojstni dan.

Po posladku in kramljanju smo se zopet pomaknili v cerkev Marije Pomagaj. Tu so bile pete litanije Matere Božje in blagoslov z Najsvetejšim. Za petje je poskrbel Andrej Selan ob spremljavi Janeza Žnidarja pri orglah.

S polno dušo in telesom smo odšli domov. Hvala vsem, za vse dobro, ki naredite za Slovensko hišo.

m. p.

Iz življenja
Zveze slovenskih mater in žena

To kratko poročilo je prvi nov glas v vednost, da je Zveza živa in delavna kot že več desetletij! Kar lepo število se nas je zbralo v četrtek 13. maja na rednem sestanku, ki je po novem uradnem redu pravne osebnosti obsegal tudi občni zbor brez volitev; te pa bodo naslednje leto. V marcu in aprilu, po počitnicah, je veliko več dejavnosti kot v poznejših mesecih, če gre vse po sreči; lanska nova gripa nas je vse prizadela. Bog daj, da bi se letos normalno izpeljale vse dolžnosti in obveznosti, ki se začnejo po počitnicah. Urniki so med nami vedno neizprosni in tudi druge drobne domače dolžnosti, da se le s težavo utečejo v „zlato rutino“, ki je končno najbolj naravnana pot k uspehu.

Okoli 15. ure posedemo okrog dolge mize s tisto znano pripombo: „No, zdaj pa le začnimo v božjem imenu!“ G. asistent dr. Jure Rode moli in pove duhovno misel, ga. predsednica Pavlina Dobovškova sedi na čelu mize z beležko, da nam osveži sklepe - vse že zapisano po točkah, da se ne pozabijo in nadaljujejo načrti; teh ne manjka!

G. asistent dr. J. Rode pa je tudi že pripravil

zanimivo temo: *Biti katoličan danes*, ki se nadaljuje še za nekaj srečanj. Je prav in celo potrebno, da smo ozaveščeni katoličani, da znamo pravilno ovrednotiti našo pripadnost in tudi nevarnosti nasprotnikov, ki jih ne smemo prezreti. Bodite budni, oprezni - pravi sv. pismo. Želja nas vseh je imeti vse gradivo, ki ga je g. asistent skrbno zbral v brošuro.

Občni zbor (glej prejšnjo številko) je lepo presenetil vse navzoče, saj so zastopnice vseh okrajnih Domov (razen enega) poročale o dejavnostih, ki jih organizirajo naše pridne žene in matere in so resnično v ponos vsakemu domu, čeprav niso objavljene. Je velika duhovna sila kot toliko ostalih del, ki so neopazna dokler ne prenehajo ... Bog daj nadaljnji zagon po ostalih domovih. Skrb za ostarele rojake, družine ali posameznike v zadregah objame ravno naše letošnje geslo: **Naš dan naj bo z dobrimi deli tlakovan!**

Za vsako najmanjše zanimanje, pomoč ali nasvet, se že vnaprej zahvaljujemo ter pristrčno vse pozdravljamo!

ZSMŽ

VTISI IZ SLOVENIJE

200-letnica Majske revolucije v Ljubljani

(Od našega dopisnika)

Po zaslugi veleposlaništva Republike Argentine na Dunaju, ki pokriva tudi Slovenijo, je tudi v Ljubljani bil zabeležen spomin na 200-letnico prve argentinske vlade.



Že nekaj tednov prej je Nj. Eksc. D. Eugenio M. Curia sporočal, da bo v sredo, 26. maja, ob 12. uri, maša v ljubljanski stolnici v zahvalo za teh dvesto let argentinske zgodovine.

Mašo v kastiljščini je daroval apostolski nuncij v Sloveniji Santos Abril y Castello, ki je v preteklosti to nalogo opravljal tudi v Argentini. Berilo je prebral veleposlanik Curia, darove pa sta prinesla Pavlinka in Boštjan Kocmur. Za evangelij je nuncij izbral mesto, ki pripoveduje o prošnji dveh apostolov, da bi bila Jezusu najbližja, On pa odgovori: 'Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik.' — Te misli je vpletel tudi v pridigo, ko je opozarjal, da se v Argentini in drugod po svetu vrednote izgublajo oziroma jih ljudje zavračajo kot staro šaro. Imigranti, med njimi Slovenci, so v preteklo-

sti tudi pripomogli, da je Argentina vrednote spoštovala in gojila, zato naj bi si vsi prizadevali za njih poživitev.

Kot rečeno, je bila maša opoldne. To je sicer protokolarni urnik, ki pa ni ravno najbolj prikladen za delovno ljudstvo. Zato se je slovesnosti moglo udeležiti bolj malo ljudi. Med njimi lahko omenimo bivšega predsednika vlade RS dr. Andreja Bajuka z gospo, častnega konzula RS v Buenos Airesu Hermana Zupana z gospo, diplomatske predstavnice latinskoameriških držav in peščico argentinskih državljanov. Vsi ti so po maši odšli v mestno hišo, kjer je po pozdravnih in zahvalnih besedah župana MOL Zorana Jankoviča in veleposlanika Eugenia M. Curie nastopil duet Pauline Fain in Exequiela Mantega (prečna flavta/klarinet in klavir), ki sta zaigrala nekaj klasičnih in modernih tangov ter milong v precej prosti priredbi.

Kot zadnja točka pa je veleposlanik Curia povabil navzoče na enega izmed notranjih dvorišč mestne hiše, kjer je bil pripravljen prigrizek. (Če dodam osebno noto: bolj kot prigrizek je nekatere zanimalo, kakšno vino je v čašah. Ko so nam natararji pojasnili, da je argentinski malbec, smo bili kar zadovoljni nad številom prisotnih ...)

GB



KOROŠKA

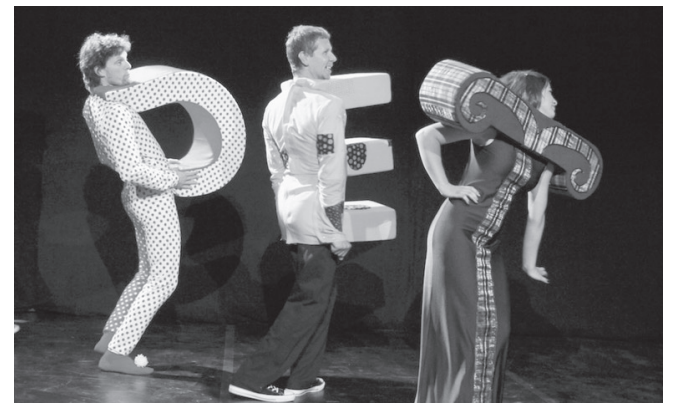
35 let mladinskega lutkarstva

V torek, 1. junija so v Ljudskem domu, v organizaciji KKZ, v Celovcu, krstno uprizorili mladinsko gledališko predstavo „Črke“, Alenke Hain. Nastopili so člani gledaliških in lutkovnih skupin iz Celovca, Globasnice, Radiš in Šentjanža.

„Gledališče je pomemben steber dodatnega zunajšolskega izobraževanja mladih. Mlademu človeku odpira nove dimenzije, omogoča osebno rast in daje prostor individualnosti ... delo v skupini, izpopolnjevanje v slovenskem jeziku in javnem nastopanju, so pomembne izkušnje za življenje, ki jih gledališče posreduje na zabaven in prijeten način“, pravi predsednica KKZ, Sonja Kert-Wakounig z zagotovilo, da bo Kršćanska kulturna zveza še naprej podpirala vso ustvar-

je tajnik KKZ, Martin Kuchling poudaril, da je gledališko ustvarjanje živ prikaz kreativnosti in radoživosti koroških Slovencev, saj s svojim kulturnim delom vedno znova dokazujejo veselje nad ustvarjanjem in nad življenjem samim. S svojimi predstavami popestrijo kulturno življenje na Koroškem in gostujejo v sosednji Sloveniji in Italiji ter tako skrbijo za čezmejno kulturno izmenjavo. Ne samo druženje v prijateljskem krogu, tudi dobra šola slovenskega jezika sta za narodno skupnost neprecenljivega pomena.

Zahvalil se je vsem uradom, ministrstvom in ustanovam v Sloveniji in Avstriji, ki podpirajo kulturno ustvarjanje, kakor tudi vsem igralcem in igralcem, mentorjem in mentorjem, režiserkam in režiserkam ter vsem,



jalno energijo za nadaljevanje lutkarskega in gledališkega ustvarjanja med koroško mladino.

V 35 letih delovanja je nastalo 20 mladinskih gledaliških in lutkovnih skupin, ki so s pomočjo strokovnjakov, mentorjev in voditeljev, ki so prihajali iz Slovenije, ustvarili zelo kakovostno gledališče.

V svoji pozdravni besedi

ki tehnično in organizacijsko skrbijo za pripravo, potek in uspeh predstav.

Jubilejno predstavo je napisala in režirala Alenka Hain, glasba je delo Jozeja Stikarja, kostumi Maje Peterlin, organizacija Veronika Kušej. Igrali so: Daniel Fratschko, Martin Moschitz, Mira Stadler, Aleksander Tolmaier, Marco Tolmaier, Christian Wrulich.

Projekt Jezik - Lingua

V Trstu je potekala predstavitev projekta Jezik - Lingua: Večjezičnost kot bogastvo in vrednota čezmejnega slovensko-italijanskega območja. Gre za projekt sodelovanja med slovenskimi in italijanskimi partnerskimi organizacijami na področju ovrednotenja skupne kulturne in zgodovinske dediščine, ki se izvaja v okviru operativnega programa čezmejnega sodelovanja Slovenija - Italija 2007-2013.

Minister dr. Boštjan Žekš je izrazil prepričanje, da bo projekt veliko prispeval k ohranjanju in razvoju obeh manjšinskih jezikov (slovenščine v Italiji in italijanščine v Sloveniji), k samozavesti in lepšim perspektivam obeh manjšin ter k boljšim odnosom med obema državama. Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu je v usklajevalnih procesih Projekt Jezik - Lingua vseskozi podpiral kot prioritetni projekt.

Projekt je podprla tudi odbornica z mednarodne odnose v deželnem svetu FJK Federica Seganti.

Omenjeni projekt je lahko zgled sodelovanja med slovensko manjšino v Italiji in italijansko manjšino v Sloveniji. Urad takšne projekte, ki stremijo k utrjevanju poznavanja in razvoju jezika kot sredstva za sporazumevanje in boljšo čezmejno sodelovanje pozdravlja in jih pozorno spremlja.

V okviru projekta Jezik - Lingua se med drugim predvideva ustanovitev večkulturnega centra v Špetru, ustanovitev prve italijanske knjižnice v Sloveniji, priprava prvega pravne it—slo/slo-it slovarja in uveljavitev magistrskega študija slovenskega jezika na Univerzi v Trstu.

Projekt odgovarja izzivom sodobnega časa, saj bodo njegovi ukrepi prispevali k pripravi privlačne komunikacijske strategije za učenje jezikov v vrtcih, šolah in ustanovah vseživljenjskega učenja s podporo znanstvenih in drugih izobraževalnih institucij. S tem se bo povečala druga kakovost poučevanja.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Služenje



To je namen našega življenja. Jezus je rekel: Nisem prišel, da bi mi služili, ampak, da bi jaz služil. Isto je povedal takrat, ko je izpolnjeval Očetovo voljo: Glej, prihajam, da izvršim Očetovo voljo. In to je bilo vse Njegovo življenje.

Z drugo besedo, je to isto, kot živeti za druge. In samo tega je človek lahko vesel, če s svojimi sposobnostmi, znanjem in izkušnjami, kaj dobrega stori za druge. Že v naravnem redu je tega človek lahko vesel, kaj šele, ko gre za nadnaravno in za zveličanje drugih.

In tega služenja naj bi bilo veliko v našem življenju. Lahko bi rekli, da naj bo ves čas našega življenja napolnjen z dobrimi deli. Tako bo tudi za nas veljalo, kar je rečeno za svetnike: njih dobra dela gredo za njimi.

Tako nikdar ne živimo samo zase. Po ljudeh živimo in posnemamo Kristusa, smo Njegovi in On je božji. Po Njem spadamo tja tudi mi.

Služenje je isto, kot imeti odprte roke in srce za vse, in z vsem, kar smo in kar imamo. Bog nam je vse dal za to, da moremo biti vsem v korist.

Vsakdo je veliko in zastoj prejel. Naj bi na enak način s služenjem dajal naprej.

Papirnati sveta vladar

V Narodnem muzeju Slovenije so odprli razstavo Papirnati denar 1759-1918: Prvo skupno plačilno sredstvo v Evropi. Razstavo, ki predstavlja zgodovino papirnatega denarja v Avstriji oziroma kasneje Avstro-Ogrski, so pripravili češko veleposlaništvo v Ljubljani, Evropska numizmatična asociacija, Banka Slovenije in Narodni muzej Slovenije.

Razstavljena je kompletna zbirka denarja, ki je krožil po nekdanji Avstro-Ogrski. Večina razstavljenih bankovcev je zelo redkih, nekateri obstajajo v samo enem izvodu ali so rekonstruirani po izvornih prototipih.

Češki veleposlanik Petr Voznica je poudaril, da si življenja brez denarja ne znamo več predstavljati in da denar omogoča najlažjo oceno vrednosti skoraj vsega, od surovin in industrijskih izdelkov do dela.

Avtor razstave je češki numizmatik Vladimir Filip, za tehnično postavitve je poskrbel Andrej Šemrov.

Spomin velikega razumnika

Šentjernejsko kulturno etnološko društvo Gallus Bartholomaeus je z odkritjem skulpture v Mršiči vasi počastilo 190-letnico prvih poizkusov izumitelja ladijskega vijaka Josefa Resslera na reki Krki. Ressel sodi med slovenske velike razumnike, kot sta bila Anton Martin Slomšek in France Prešeren, je povedal zgodovinar Peter Pavel Klasinc.

Leta 1795 se je na Češkem rodil v nemško-češki družini. Njegov genij ga je vodil v raziskovanje, neverjetno pa ga je zanimala tehnika. Deloval je tudi na področju kulture, kot izumitelj pa za življenja ni bil deležen slave, je opozoril Klasinc.

Kot je povedal predsednik društva Gallus Bartholomaeus Stane Bregar, so na podlagi zapisov in pričevanj ugotovili, da je Ressel, po njegovi sodbi izumitelj na ravni Nikole Tesla, med letoma 1817 in 1820 deloval v bližnji kartuziji Pleterje in prav tam s pomočjo samostanskega kovača ustvaril vzorčni primerek ladijskega vijaka, ki je zblížal svet.

Šentjernejski so pred mostom preko Krke v Mršiči vasi odkrili leseno skulpturo z dvojnikom izvirnega Resslerovega ladijskega vijaka in ob njej posadili Resslerov hrast. Po besedah arhitekta Janeza Suhadolca pa naj bi po njegovih načrtih ob mostu sredi reke Ressleru postavili večji in trajnejši pomnik.

Med številnimi izumi gozdarskega tehnika Josefa Resslera (1795-1857), ki je služboval tudi v slovenskih deželah, je najpomembnejši ladijski vijak. Med službovanjem v Pleterjih oziroma v šentjernejskem okrožju se je naučil tamkajšnjega narečja, njegove poizkuse z ladijskim vijakom pa so domačini in tedanji oblastniki ocenili za neumnost in za razumnika nevedno početje, je še povedal Klasinc.

Pisma Jožeta Lovrenčiča

Celjska Mohorjeva družba in Goriška Mohorjeva družba sta skupaj izdali knjigo z naslovom Ves Vaš ljubeči očka. V njej je Rozina Švent zbrala in uredila 87 pisem, ki jih je pesnik, pisatelj, publicist in prevajalec Joža Lovrenčič med letoma 1946 in 1952 poslal hčerki Nini, od katere ga je ločevala težko prehodna meja med Jugoslavijo in Italijo.

Knjiga je naslovljena po stavku, ki zaključuje skoraj vsako pismo in priča o ljubezni med očetom in hčerko. Po mnenju urednika knjige Marka Tavčarja naslov natančno pokaže oziroma „sintetizira vsebin“ izbranih pisem. Na novinarski konferenci je povedal, da so poleg pisem v knjigo, ki je tudi zgodovinski dokument nekega časa, vključene še številne dopisnice, razglednice, razni članki sodobnikov, ki govorijo o Lov-

renčiču, ter dokumenti o sodnem preganjanju po II. svetovni vojni in rehabilitaciji oziroma oprostili sodbi. To so izdali šele za časa samostojne Slovenije.

Rozina Švent je pojasnila, da so se pisma v njenih rokah znašla po naključju, ko je bila nekoč na obisku pri Lovrenčičevi hčerki zaradi zapuščine njenega moža Rada Lenčca, katere del se je Nina odločila zapustiti Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani.

Oče in hčerka sta se ločila takoj po svetovni vojni v Vetrinju na avstrijskem Koroškem. Očeta so poslali nazaj v Jugoslavijo, medtem ko je Nina živela najprej v Gorici in nato v Trstu. Lovrenčiču so v Jugoslaviji sodili, očitali pa so mu predvsem to, da je bil med vojno v Gorici ravnatelj slovenske gimnazije. Zato je njegovo literarno delo izginilo v pozabo. Bil je prisilno upokojen, umrl je leta 1952.

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOV MUZEJ

V Lipici bo predvidoma aprila prihodnje leto vrata za obiskovalce odprl Muzej Lipica. Priprave so v polnem teku. Muzej bo umeščen v poslopje Stare dependance. V muzeju, kateremu bo namenjenih 300 kvadratnih metrov površine, bodo obiskovalci preko različnih zgodb in skozi različna izrazna sredstva spoznavali zgodovino konja, zgodovino sobivanja človeka in konja ter Kras kot pogoj za nastanek današnjega lipicanca.

NEKAJ NIŽJA BREZPOSELNIŠTVO

Konec maja je bilo v Sloveniji registriranih 98.401 brezposelnih oseb, kar je 0,9 odstotka manj kot aprila in 16,4 odstotka več kot v enakem mesecu lani, je objavil Zavod RS za zaposlovanje. V prvih petih mesecih je bilo na zavodu v povprečju prijavljenih 99.197 brezposelnih oz. slaba četrtina več kot v enakem lanskem obdobju.

NAGRADA ZA 80-LETNICO

Društvo slovenskih skladateljev je Kozinovo nagrado za zaokrožen življenjski opus s področja zabavne glasbe podelilo skladatelju Mojmirju Sepetu. Člani komisije so v obrazložitvi zapisali, da so Sepetu nagrado namenili predvsem za opus lahkotnejših orkestralnih del. Komisija v sestavi Maks Strmčnik (predsednik), Jani Golob in Brina Jež Brezavšček je še zapisala, da glasbo Mojmirja Sepeta odlikuje inovativna melodika z elementi poetične vedrine in humornosti, poleg dobre instrumentacije pa bogata in ustrezno izpovedna harmonizacija.

GASILSKA PARADA V LJUBLJANI

Z gasilsko paradno, v kateri je sodelovalo 480 gasilcev in 28 gasilskih vozil, so v Ljubljani zaključili praznovanja v okviru 140 let Gasilskega društva Ljubljana mesto in 140 let gasilstva v Ljubljani. "V krizi je prostovoljstvo edina sila, ki lahko sočloveku pomaga," je povedal predsednik Gasilskega društva Ljubljana Jošt Jakša.

PO SVETU

NOV NAPAD V GAZI

Francoski zunanji minister Bernard Kouchner in britanski zunanji minister William Hague sta pozvala Evropsko unijo, naj si bolj prizadeva za rešitev razmer v Gazi ter prevzame nadzor nad človekoljubnim tovorom in mejnim prehodom Rafa. Tik ob obali Gaze pa se je zgodil nov incident; izraelska vojska je streljala na palestinski čoln in ubila štiri Palestince, dva še pogrešajo. Izraelske sile so ga napadle iz zraka in vode.

NAFTNI MADEŽ

Družba British Petroleum je z jekleno kupolo, ki jo je pretekli petek namestila na naftno vrtino, uspela precej zmanjšati količino nafte, ki uhaja v morje Mehiškega zaliva. Vendar pa delavci, ki se borijo z omenjenim okoljskim problemom, poročajo o hudih zdravstvenih težavah. Bolečine v pljučih, hudi glavoboli in krvavitve iz nosu naj bi bili stranski učinki kemikalij, ki uničujejo madež.

EU OPOMINJA

Evropska komisija je začela oziroma nadaljuje postopke proti državam sedemindvajseterice zaradi kršitev evropske zakonodaje na različnih področjih, kot so notranji trg, okolje in zaposlovanje. Med drugim je dvanajstim članicam poslala prvi opomin, ker niso predložile svojih načrtov upravljanja povodij. Poleg Slovenije so opomin prejeli še Belgija, Ciper, Danska, Grčija, Irska, Litva, Malta, Poljska, Portugalska, Romunija in Španija. Države imajo za odgovor na voljo dva meseca.

GRČIJA

Grčija se je zaradi izpraznjene državne blagajne odločila za prodajo več milijard evrov vrednih deležev v državnih železnicah, pošti, hidroelektrarnah in igralnicah. Privatizacijo od Grčije zahtevajo tudi članice območja evra in Mednarodni denarni sklad. Le s prodajo premoženja si bo namreč Grčija lahko zagotovila 110 milijard evrov obljubljenih pomoči. Da bi se izognila bankrotu, namerava ta država do leta 2013 privarčevati 30 milijard evrov. To vključuje tudi znižanje plač javnih uslužbencev, korenit rez v pokojnine in dodatno zvišanje davka na dodano vrednost na 23 odstotkov.

STROŠKI OBOROŽITEV

Medtem ko se večina svetovnih vlad bori z gospodarsko krizo, nekatere celo z recesijo, sprejemajo varčevalne ukrepe ter si celo sposojajo denar pri drugih državah in mednarodnih organizacijah, vojaški sektor bogati. V zadnjem desetletju je skoraj podvojil obseg sredstev. Svetovna vojaška potrošnja je lani dosegla vrtočlavih tisoč 531 milijard dolarjev. V času soočanja z gospodarsko in finanč-

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENSKI NARODNI ŽALNI DAN

Spominska proslava za slovenske žrtve

Letošnja spominska proslava je bila v nedeljo, 5. junija ob 16. uri v dvorani San Jose, ul. Azcuenaga 160 v Bs. Aires. Prostrano dvorano so rojaki povsem zasedli. Bilo jih je okoli 1.000. Oder je za proslavo preprosto, toda učinkovito priredil Jure Vombergar. V ospredju je bila velika argentinska zastava, ozadje odra je pa tvorila velika slovenska narodna zastava, na kateri je bila na modrem polju narisana puška, nad njo pa številka 15.

Proslavo je ob napovedani uri začel predsednik Društva Slovencev prof. Lojze Horvat. Dejal je, da so se rojaki zbrali, da skupno počaste spomin žrtev komunistične revolucije ter druge svetovne vojne in slovenskih junakov ob 15. letnici Vetrinjske tragedije. Navajal je, da so slovenski protikomunistični junaki s pesmijo na ustih hodili v boj, pa tudi v smrt. Zato bodo rojaki njihov spomin počastili tudi s pesmijo.

Zatem se je začel koncertni program. Venček domoljubnih pesmi za dvo in triglasni deklški zbor in klavir pod naslovom Slava domovini v priredbi A. Kosa je izvajal zbor Slovenske deklške organizacije pod vodstvom gđc. Anke Savellijeve. (...)

Za deklškim zborom je nastopil Mladinski zbor Gallusa, ki ga vodi gđc. Nuša Kristanova. Fantiči in deklči so na odru dobro pripravljeno odpeli pod vodstvom dr. Julija Savellija pesmi Tomčevo Sočo in narodno Kje so tiste stezice.

Po nastopu Mladinskega zbora Gallus je povzel besedo govornik na letošnji spominski proslavi Albin Magister ml. ter je imel v spomin slovenskim protikomunističnim žrtvam vsebinsko zelo lep govor (...)

„Stojimo ob petnajstletnici naše žaloigre; obletnica tistih dni, ko so borci neminljivega spomina izkpravili na oltarju svobode in pravice. Bog je dopustil bolečino, ki nam je segla v srce, in mi sami smo bili postavljeni na prelomnico naše osebne in skupne usode. Nedopovedljiva žalost, ki nam je zagrenila tiste dni, je začasno marsikomu preokrenila njegovo mišljenje, voljo in čustvovanje. Prvi tragični odnos do naših mrtvih, ki je silil v jok, je lek časa ublažil, da danes s ponosom in velikim spoštovanjem trezno preišljujemo njihovo življenje in njih konec in trdno sklepamo: borili so se za svete vrednote narodne in osebne svobode.“ (...)

„Danes stojim na odru jaz, ki sem bil majhna priča velikih dni; pred leti so stali govorniki, neustrašeni in prekaljeni borci iz prvih vrst in iz prvih dni; za mano bo v letih bodočih, tukajle ali kjerkoli že, govoril fant, ki me danes kot otrok posluša, vsi pa bomo pričali o veliki zgodovinski resnici slovenskih protikomunističnih oddelkov: borili so se za vero drago in padli za svobodo slovenskega naroda.“

Svobodna Slovenija, 9. junija 1960 - št. 23

no krizo so države po svetu za oborožitev namenile skoraj 6 odstotkov več sredstev kot v letu 2008, poroča Stockholmski mednarodni mirovni raziskovalni inštitut.

ČLOVEKOVE PRAVICE

S prvim junijem je začel veljati Protokol 14 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Ta odpira pot za reformo Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgu. V prvi vrsti naj bi poenostavil delo in povečal učinkovitost sodišča, ki se sooča z velikimi zaostanki. Mandat sodnikov se je podaljšal na devet let. Slovenija je protokol podpisala 13. maja 2004. Rusija je bila zadnja od 47 članic Sveta Evrope, ki je letos ratificirala protokol. Podpis konvencije je s tem protokolom omogočen tudi Evropski uniji. Za evropske državljane pristop unije k tej konvenciji po navedbah Evropske komisije pomeni nove možnosti sodnega varstva. Potem ko bodo izčrpali vsa domača pravna sredstva, bodo namreč lahko pri Evropskem sodišču za človekove pravice vložili pritožbo zaradi kršitve temeljnih pravic s strani povezave.

RESUMEN DE ESTA EDICION

SER TESTIGOS

Nuevamente nos reunimos para rendir homenaje a las víctimas del terror comunista, que hace más de 60 años separó a la nación eslovena, y cuyas consecuencias son visibles hasta el día de hoy. Los fuertes y valientes soldados de aquel entonces, con ayuda del bastón continúan de pie frente a nosotros y nos dan el ejemplo del inquebrantable recuerdo. Las nuevas generaciones tomamos con firmeza su antorcha testimonial. Es imposible negar que en la década del cuarenta del siglo XX, ocurrieron crímenes conscientes hacia la población, bajo la excusa de la lucha por la liberación nacional. En la superficie rige una apatía general, tendiente a olvidar y ocultar las acciones, diciendo que es irrelevante buscar entre lo pasado. En general, a los jóvenes les gusta estudiar Historia en las escuelas, pero es necesario profundizar en las fuentes historiográficas para tener una base sólida. Así, el Dr. Štefan Godec continuó con su discurso, citando fuentes y refutando las interpretaciones parciales que tratan de justificar los crímenes y ensuciar el buen nombre y honor de los patriotas. (Págs. 1 y 2)

REFERENDUM

El 6 de junio se realizó el referéndum vinculante sobre si se aceptaba o no el acuerdo arbitral firmado entre los gobiernos de Eslovenia y Croacia. Los últimos resultados muestran que sufragó algo más del 40 por ciento del padrón. A favor del acuerdo votó el 51,49 por ciento, en contra el 48,51 por ciento. De las 8 jurisdicciones electorales en Eslovenia, 5 votaron a favor (Postojna; Ljubljana-Center; Ljubljana-Bežigrad; Maribor; Novo mesto), en las restantes 3 (Kranj; Ptuj; Celje) venció la posición contraria. Los resultados finales estarán el 14 de junio cuando se incluyan los votos que lleguen por correo y los emitidos en las embajadas eslovenas. En la Argentina, 667 ciudadanos eslovenos participaron de la elección. El resultado porcentual arrojó casi un 95 por ciento en contra del acuerdo. (Pág. 1)

CONSAGRACIÓN DE MONS. BOKALIĆ

El 29 de mayo Mons. Vicente Bokalić fue consagrado como obispo auxiliar de Buenos Aires en el santuario de Nuestra Señora de la Medalla Milagrosa. Es el tercer obispo de origen esloveno en la Argentina. Sus antecesores son Andrés Stanovnik, arzobispo de Corrientes y Luis Urbanč, obispo de Catamarca. Monseñor Bokalić, hijo de eslovenos, fue superior de la congregación de los padres vicentinos o lazaristas y en el momento de su ordenación episcopal se desempeñaba como vicario parroquial en la Medalla Milagrosa. El cardenal Jorge Bergoglio presidió la ordenación; entre los presbíteros asistentes estuvo el padre José Bokalić, hermano del nuevo obispo. Entre los fieles presentes pese a la lluvia hubo muchos de origen esloveno, algunos con trajes típicos. Concluida la ceremonia, se proyectaron imágenes de la vida del nuevo obispo. El lema elegido para el escudo episcopal es: "Me envió a evangelizar a los pobres". (Pág. 3)

24 DE MAYO - MARÍA AUXILIADORA

El 30 de mayo pasado se celebró la fiesta patronal en la iglesia María Auxiliadora de los eslovenos. La celebración comenzó con la santa misa presidida por el delegado pastoral Dr. Jure Rode y se ofreció para todos los benefactores de la iglesia y del Centro esloveno. Durante la misa cantó el coro esloveno de San Martín. Luego hubo un almuerzo en el salón principal del Centro. Más tarde, fue el turno de las letanías a la Virgen María con la adoración al Santísimo Sacramento. (Pág. 3)

BICENTENARIO EN ESLOVENIA

Gracias a la Embajada de la República Argentina en Viena, que también cubre a Eslovenia, se celebró el bicentenario de la Revolución de Mayo en Ljubljana el 26 del pasado mes. A las 12 horas se realizó la misa en castellano, presidida por el nuncio apostólico Santos Abril y Castelló. En la homilía hizo referencia a que en la Argentina y por el mundo hay una pérdida de valores. Los inmigrantes ayudaron a que en el país se respeten los valores, por eso esforcémonos a que renazcan. Por ser un miércoles al mediodía, muchos no pudieron dejar su trabajo y participar de la celebración que continuó en el ayuntamiento de Ljubljana con tangos, milongas y un tentempié. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, dr. Štefan Godec, Marko Vombergar, Pavel Brula in Irena Fajdiga.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires - Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265



ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhalk - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 9. junija 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,19 US dolar
1 EVRO	1,26 KAD dolar
1 EVRO	4,72 ARG peso

Že devetnajst let imamo Slovenci svojo državo, zato bomo skupaj slavili

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 26. junija 2010 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce.
 ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in prijateljska večerja s podelitvijo priznanj Zedinjene Slovenije. Letos prejmejo priznanja: pater dr. Alojzij Kukovica, gospa Ančka Bajda Podržaj in g. Franc Zurc. Vstopnice po \$ 50.- so v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov. Pravočasno lahko rezervirate nakaznico tudi na tel: 4636-0841

Rojaki-narodnjaki prisrčno vabljeni!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: Janez Golob 100.- dolarjev, v spomin teti Mariji Dolinšek; ga. Pavlina Dobovšek 100.- pesov v spomin g. Ivanu Makovcu; ga. Pavla Škraba in ga. Metka Tomazin 100.- pesov v spomin ge. Grabnar; igralska skupina, ki je igrala Strička Vanjo, leta 2005, 470.- pesov v spomin Blažu Mikliču; Cilka Peternel v dober namen 200.- Bog povrni!

OSEBNE NOVICE

Krst
 V nedeljo, 6. junija, je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Janez Ignacij Petkovšek**, sin Janeza in Ane roj. Štefe. Botra sta bila Aleksander Tekavec in Monika Štefe. Krstil je delegat Jure Rode. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

PORAVNAJTE NAROČNINO

Filmski posnetek praznovanja Buenos Aires celebra Eslovenia
 je že na razpolago. Dobite ga v krajevnih Domovih in v Slovenski hiši.
 Cena dvojne DVD: \$ 30.-

SPOMINSKA PROSLAVA NA PRISTAVI
 V nedeljo 13. junija 2010 po sveti maši
 Govor: Arh. Marijan Eiletz
 Rojaki prisrčno vabljeni!

OBVESTILA

- ČETRTEK, 10. junija:**
Spominski sestanek Z.S.M.Ž., ob 15. uri v Slovenski hiši.
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 19.30 v Slovenski hiši.
- PETEK, 11. junija:**
Občni zbor Mutual Sloge, ob 19. uri v Slovenski hiši.
- SOBOTA, 12. junija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Koncert zbora Milina, ob 20.30 uri na Pristavi.
- NEDELJA, 13. junija:**
Procesija sv. Rešnjega Telesa
- ČETRTEK, 17. junija:**
ZSMŽ San Martín vabi na mesečni spominski sestanek v domu ob 16 uri. Govorila bo ga. Saša Hartman Golob. Vsi, tudi možje, lepo vabljeni!
- SOBOTA, 19. junija:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- Poslovilni večer RASTi XXXIX**, v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 20. junija:**
Očetovski dan
- SOBOTA, 26. junija:**
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši

SLOVENCİ IN ŠPORT

SLOVENKE PROTI NEMKAM
 V Parizu so izžrebali pare pokala federacij, osrednjega ekipnega tekmovanja v ženskem tenisu. V bobnu je bila tudi Slovenija, ki se bo v prihodnji sezoni pokala Fed v svetovni skupni B merila z Nemčijo. Slovenke bodo imele prednost domačega terena, saj bo februarjski obračun z Nemkami doma, v Sloveniji. Za zdaj bo slovenska ekipa ostala nespremenjena, v njej pa bodo najboljše igralke ta hip Polona Hercog, Maša Zec Peškirič in nekdanja prva dama slovenskega ženskega tenisa Katarina Srebotnik. Kapetan ekipe Iztok Božič še ni izbral četrte tekmovalke. V igri za nastop pod slovensko zastavo je Andreja Klepač, ki pa ima v tem trenutku močni tekmiči tudi v Tadeji Majerič in Dalili Jakupovič.

V DVOJE GRE BOLJE
 Nekdanja prva dama slovenskega tenisa Katarina Srebotnik je na odprtem prvenstvu Francije skupaj s Srbom Nenadom Zimonjičem osvojila naslov v mešanih dvojicah. Slovensko-srbska naveda je v finalu po podaljšanji igri drugega niza s 4:6, 7:6 (5) in 11:9 premagala kazahstansko-avstrijski par Jaroslava Švedova - Julian Knowle.
 V finalu ženskih dvojic pa v paru s Čehinjo Kveto Peschke ni mogla premagati prvih nosilk, ameriški sestri Sereno in Venus Williams s 2:6 in 3:6.

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

SLOVENSKI SREDNJI ŠOLSKE TEČAJ „RAVNATELJA MARKA BAJUKA“

ZLATI LJUBILEJ

Slovenska hiša, sobota 16. oktobra 2010

Nаш dom San Justo

DOMOBRANSKA PROSLAVA

v nedeljo 27. junija 2010

8.00: Sv. maša za pokojne domobrance in vse žrtve vojne in komunistične revolucije.
 9.30: Polaganje venca in molitev pred spomenikom Franceta Balantiča. Slavnostna govornica: gdč. Angelca Klanšek. V dvorani spominska akademija „One se poslavljajo“, v pripravi Ivane Tekavec in Angelce Podržaj Miklič.
 Častna dolžnost nas kliče k udeležbi. Posebno vabljeni bivši domobrance in mladina.

Dekliški pevski zbor

Milina

Pod vodstvom prof. Marjane Jelenc Petrocca

Vabi na koncert, ki bo v soboto 12. Junija

Ob 20:30 uri na Pristavi

Po koncertu na razpolago večerja

RAST XXXIX vas lepo vabi na **POSLOVILNI VEČER** v soboto, 19. junija ob 19.15 sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj ob 20.30 akademija v dvorani škofa Rožmana

Pričakujemo vas!

Nаш dom San Justo in Folklorna skupina **MLADIKA**

vabita na

SREČANJE SLOVENSKE FOLKLORNE SKUPINE

v petek 9. julija, ob 18. uri v Našem domu

Radi bi Vam podarili lep večer!

Predstava slovenskih ljudskih plesov, razstava in prodaja ročnih del, ter dobra ponudba domače hrane.

H. Yrigoyen 2756-San Justo nd.mladika@yahoo.com.ar